

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται  
 Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην, δικηγόρον  
 Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

A Γ Ω Ν

σωμεν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἡμῶν οἱ Ἕλληνες, καὶ παρασκευάσωμεν εὐμενῇ ὑπὲρ αὐτῶν τὴν κρίσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας τε καὶ κοινῆς γνώμης. Τὴν στάσιν αὐτῆς ἡ Ἑλλάς προκειμένου περὶ Μακεδονίας θὰ κανονίσῃ ὁδηγουμένη ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς ἱστορίας, ὥς μητρόπολις δὲ ἐλευθέρα τοῦ ἔθνους ἕχουσα καθήκον νὰ ῥίπτῃ τὴν σποργὴν αὐτῆς ἐπὶ πάντα τὰ τέκνα, ἅπαντα τὴν αὐτὴν λαοῦσι γλῶσσαν καὶ τὴν αὐτὴν ἔχουσι ὀρηκτεῖαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐπιμαρτυροῦσι θέλησιν νὰ εἶναι Ἕλληνες εἶναι δεδουλευμένη εἰς διαπάλλαν-κτον ὑποχρέωσιν, νὰ συντέλῃς εἰς τὴν ἐπιδικωκομένην βελτιώσειν τῆς καταστάσεως τῶν κατοίκων αὐτῆς ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι δὲν προδικάζονται ἐπὶ βλάβῃ αὐτῆς τὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων τῆς Θράκης, οὐδὲ τίθενται ἐν κινδύνῳ τὰ νομιμώτατα ἐπὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου συμφέροντά της.

Ἀλλὰ πρὸ πάσης ταιαύτης σκοπομένης λύσεως τοῦ μακεδονικοῦ προβλήματος δικαι-  
οῦται ἡ Ἐλλάς ἐξειδικυμένη εἰς τὴν χρηστό-  
τητα τῆς πολιτικῆς τῶν δύο πρωτοστατούσης  
αὐτοκρατοριῶν καὶ τῶν ἄλλων Μεγάλων Δυ-  
νάμεων, εἰς τὴν χρηστότητα, ἥτις θὰ ἀνηρεί-  
το, ἐὰν ἐπεδιώκετο ποῦ μὲν ἡ ἐφαρμογὴ τῆς  
βερολινεῖου συνθήκης, ποῦ δὲ ἡ ἀσύστολος καὶ  
ἀνηλικιωτῆ καταπάτησις, νὰ ζητήσῃ τὴν ἐ-  
φαρμογὴν τῆς συνθήκης ταύτης ὅσον ἀφορᾷ  
εἰς τὴν Ἑπείρον. Ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου  
ἀποτελεῖ ὡς πρὸς τὴν Ἑπείρον ὀριστικὸν καὶ  
σφάεστατον τίτλον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾧ δ'  
τύπος τῶν ἐν ταῖς ἁλλαῖς εὐρωπαϊκαῖς κη-  
σεσι τῆς Τουρκίας εἰσκατέων μεταρρυθμίσεων  
εἶναι ἀσαφὴς καὶ ἀόριστος, τοῦθ' ὅπερ ἐπιμαρ-  
τυρεῖται καὶ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, εἰς τὴν εὐρί-  
σκονται σήμεραν αἱ Μεγάλαὶ Δυνάμεις νὰ ἐ-  
ξαιροῦσι τὸν τύπον τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων

Πολλάκις ἐξηγήθη ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ  
ὀργάνου τούτου ὅποια σημασία πρέπει νὰ ἀ-  
ποδίδῃται εἰς τὴν ἡθικὴν τῆς σημερινῆς δι-  
πλωματίας. Ἀλλ' ὅσον δὴποτε ἐλαστικὴ καὶ  
ὡς ὑποτεθῇ ἡ μέγαιρα αὕτη ἐν τοῖς ζητήμασι  
τῆς χρηστότητος καὶ τῆς καλῆς πίστεως, ἀν-  
ήκουστος κυνισμὸς θά εἶναι καὶ καταφῶρος ἀν-  
τίθετος πρὸς τὴν πρῶδον τοῦ σημερινοῦ πολι-  
τισμοῦ, ἂν αἱ συνθήκαι συνομολογοῦνται, ὅπως  
χρησιμεύουσιν ὡς δίκαιος μάχαιρα διὰ μέ-  
της μιᾶς αἰχμῆς κόππουσα τῶν δεσμούς τῆς  
τυραννίας τῶν μὲν, διὰ δὲ τῆς ἄλλης τὰς κε-  
φαλὰς τῶν ἄλλων ὑποδούλων. Διότι οὐδὲν ἑ-  
τερον ἢ τοῦτο θὰ σημάξῃ, ὅταν, ἀφ' οὗ ἀφέ-  
θησαν οἱ Βούλγαροι νὰ παραδίσσωνται ἀπὸ τὴν  
τὴν βερολίνοιον συνθήκην ποδοπατῆσαντες δια-  
κόσιον χιλιάδων Ἑλλήνων τὰ ἐθνικὰ δίκαια  
ἐν Ἀν. Ρωμυλίᾳ, παρέχονται αὐτοῖς σήμερον  
τὰ μέσα, ὅπως ἐπαναλάβωσι τὸ πείραμα ἐν  
ναντίον 800 χιλιάδων Ἑλλήνων ἐν Μακεδονίᾳ  
καὶ ἐνδὸς ἑκατομμυρίου ἐν Θράξῃ, ἐν ᾧ εἰς τοῦ-  
τ' Ἑλληνας ἀρνοῦνται αὐτοῦ τούτου τοῦ συμβα-  
λαίου τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν ἐν Ἠπειρῷ.

Τὴν βερολίνοιον συνθήκην δὲν ὑπέγραψεν Ἑλλάς, ἀλλ' αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις. Ἐάν τις αὐτὰ ἀναγνωρίζωσιν αὐτὴν ἐν πλήρει ἰσχύϊ ἢ ἰσχὺς αὐτὴ ἀφορᾷ εἰς τε τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Ἕλληνας.

Τοῦτο πρέπει νὰ υποστηρίξῃ ἡ Ἑλλάς ἐν  
περμαχούσῃ καὶ τῶν ἰδίων αὐτῆς δικαίων καὶ  
τῶν οἰκουμενικῶν νομίμων, ὑπὲρ τούτων  
εὐτυχῶς θὰ εὕρῃ καὶ ἄλλους ἐνδιαφερομένους  
πλὴν τῆς Αὐστρίας καὶ Ρωσίας.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ἸΚΟΝΕΟΥ.

Δὲ καὶ αὐτὴν ἑλληνικαὶ κοινότητες.—Ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων αὐτῶν.—Σχολεῖα, διδασκαλεῖα μαθηταί.—Πόροι τῶν Σχολεῶν.—Γλώσσα τῶν κατοίκων.—Πνευματικὴ, ἡθικὴ καὶ ὁλικὴ κατὰστασις αὐτῶν.

(Ἰδὲ προηγούμενον φύλλον).

Δήλα. Μικρόν χωρίον ὑπὸ τριακοσίων κατοί-  
 οῦκούμενον, ὧν τὸ μὲν ἡμῖν Ὀθωμανοί, τὸ δ' ἑ-  
 ρον Ἑλληνες ὀρθόδοξοι. Γλῶσσα μητρικὴ τῶν  
 λευταίων τούτων εἶναι ἡ ἑλληνική. Συντηρεῖται

τῇ μικρᾷ ταύτῃ κοινότητι γραμματεῖον μεθ' ἑνὸς διδασκάλου, εἰς ὃ φοιτᾷσι περὶ τοὺς τριάκοντα μαθηταί. Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ὑπάρχει μία ἐκκλησία, ἢ παρεκκλησίαι καὶ εἰς ἱερεῖς, εἰκοσι δὲ περίπου ἱερεῖς Τουρκίας διακονῶνται κατ' ἑτος εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ σχολείου.

**Τροχός.** Μικρόν καὶ τοῦτο χωρίον ὑπὸ πεντακο-  
 σίων περίπου ἀνθρώπων οἰκούμενον ἀπάναν· Ἑλ-  
 λήνων καὶ τῇ ἑλληνικῇ λαλούντων. Δύο ἱερεῖς ἱε-  
 ρουργοῦσιν ἐν τῇ μιᾷ ὑψίσταταιν, ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ.  
 Ἐχει δὲ καὶ δύο παρεκκλήσια ἡ μικρὰ αὐτῇ ἐνο-  
 ρίᾳ. Λειτουργεῖ ἐν αὐτῇ δημοτικὸν σχολεῖον, ἐν  
 ᾧ εἰς δέσασαι διδάσκαλος περὶ τοὺς 70 μαθητάς.  
 Ἡ μεσοδασκία αὐτῷ ἀνέγχεται εἰς 40 λ. ἐτησίως.

**Νάξος (Χαοδαίοι).** Πολυάνθρωπος καὶ ὅλοκλη-  
 ρίαν ἑλληνική κομποπολις, ἥς ὁ πληθυσμὸς ἀνέρχεται  
 περίπου εἰς τοὺς 3000 καὶ ἐν ἡ ἀποκλιτικῶς ἡ  
 ἑλληνική λαλεῖται. Ἀλλὰ παροδῶς παρὰ τὸ πολ-  
 λυάνθρωπον τῆς κομποπόλεως ταύτης ἡ ἐκπαίδευσις  
 ἐν αὐτῇ εὐρίσκειται εἰς ἀξιολογήνητον κατάστασιν, ἣν  
 δὲν ἐπαρκεῖ νὰ δικαιολογήσῃ μόνη τῶν κατοίκων ἡ  
 μεγάλη πνία. Τὴν εὐθύνην ἐπὶ τῇ καταστάσει  
 ταύτῃ ἡμεῖς ἐπιρρίπτομεν εἰς τοὺς κατὰ καιροὺς μη-  
 τροπολίτας, οἵτινες καὶ κόκκον πίστεως καὶ αὐτα-  
 παρηγοίας καὶ ζήλου, ὑπ' ὧν ἐνεφορεῖτο ὁ αἰμυνη-  
 στος Κασαρσεῖας Ἰωάννης, ἂν εἶχον, δὲν θ' ἄφνον  
 εἰς ἐντελὴ ἀπαιδεύσαν τὴν ἀξιολογητέτην ταύτην  
 κοινότητα. Μόνον εὐτελεῖς τῇ γραμματείῳ λειτουργ-  
 οῖ ἐν αὐτῇ, οἱ δ' εἰς αὐτὸ φοιτῶντας μαθηταὶ δὲ  
 ἀνέρχονται οὐδ' εἰς τοὺς πενήτηνonta. Δύο ἑνορία καὶ  
 ἐκκλησίαι ἐν αὐτῇ πρὸς τριῶν ἱερέων λειτουργοῦνται.  
 Ὑπάρχοντι δὲ καὶ πρὸς παρεκκλησία. Εἰκοσι δὲ λί-  
 ραι παρέχονται ἐτησίως ὡς μισοὶ τῷ γραμματιστῇ.

Λίμνος (Ο). Ἀξιόλογος καὶ αὕτη κομποπόλις περιλαμβάνουσα πρᾶσιχλους κατοίκους, ὃν χίλιαι μὲν Ὀθωμανοὶ, εἰ δὲ λοιποὶ Ἕλληνες ὁδοδοξοῦσι τὴν ἑλληνικὴν καλοῦντες. Τουρκιστὶ ὀνομάζεται ἡ κομποπόλις αὕτη Γκιολτζούκι, τοῦτ' ἐστὶ μικρὰ λίμνη, ἐκ τούτου δὲ ἐξηγεῖται, ὅτι τὸ ὄνομα Λίμνος οὐδέμιαν ἔχει σέσηον πρὸς τὴν νῆσον Ἀθήμον, ὅσαν ὑποτίθεται, ὅτι ἔχει ἡ ἀνωτέρω νηυσὶς Νάξος πρὸς τὴν ὁμώνυμον νῆσον τοῦ Αἰγαίου, εἰς ἣν ἀνάγουσι τὴν καταγαγὼν αὐτῶν ἡ μικρασιάτις Νάξις. Ἐν τῷ Λίμνῳ λειτουργεῖ μόνον δημοτικὸν σχολεῖον μετὰ δύο διδασκάλων, φοιτῶν δ' εἰς αὐτὸ περί τοὺς 200 παῖδας. Παπανάωνται πρὸς τὴν συντήρησιν τοῦ σχολείου τούτου περί τὰς 80 λίρας κατ' ἔτος. Ἡ κοινότης αὕτη κέντηται μίαν ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν, ἐν ἣ λειτουργοῦσι τρεῖς ἱερεῖς, καὶ δύο παρεκλήσια.

Μισθί. Δεν ἡδυνήθημεν νὰ ἐξακριβώσωμεν ἐὰν ταυτίζεται τὸ «Μισθί» τοῦτο πρὸς τὴν ἐπὶ Βυζαντινῶν Μίσθειαν. Ἄλλ' οἱ κάτοικοι αὐτοῦ ἀνάγοντι τὴν καταγωγὴν αὐτῶν εἰς τοὺς ἐπὶ παλαιὰς χρόνους τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, εἰς μακεδονικὴν στρατιωτικὴν ἀποικίαν, μέγα ἐπὶ τοῦ φρονούντες καὶ ἀταπεινῶτον διατηροῦντες καὶ μέχρι σήμερον ἐπὶ τὸ φρόνημα αὐτῶν καὶ ἀρεμάνειο διατελοῦντες. Μᾶλλον εἰκοσαστίες ἐπὶ ἤρουντο νὰ δεχθῶσιν ἐν τῇ κομποπόλει αὐτῶν τοὺς δημοσίους ἐκσπράκτορας, πολλοὶ δὲ θρόλοι ἐγεννήθησαν ἐξουμιονύτης τὴν γενναίότητα τῶν κατόικων. Τὴν πίστιν αὐτῶν εἰς τὴν παλαιὰν εὐγένειάν των διασώζουσι καὶ σήμερον καὶ ἐπιδεικνύουσιν ἀρνούμενοι νὰ εἰλῶσιν εἰς γαμηκὰς ἐπιμιξίας πρὸς τοὺς τῆς περιουχίδος ὁμογενεῖς. Τοιαύτη οὕσα ἡ κομποπολις αὐτῆς παρέχει πολυτιμώτατον ὕλικόν πρὸς μελέτην τῶν ἡθῶν καὶ ἱστορικῶν τῶν περὶ αὐτῆς ἐξακριβῶσιν εἰς ἧς πολλὰ ἱστορικὰ σημεῖα ἰδίᾳ τῶν πρὸ τῆς κατὰ τῆς αἰῶνος θὰ ἡδύνατον νὰ διαφωτισθῶσιν.

Πεντακιχλίοι είναι οἱ κάτοικοι αὐτῆς, κέκτη-  
ται δὲ τὴν μεγίστην τῆς Ἀνατολῆς Ἐκκλησίαν ἔ-  
χουσαν ἑκοσι καὶ δύο πρῶλλους καὶ τιμημένην ἐπὶ  
ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Βλασίου. Ἐνδύονται ἐξ ὄψε-  
σμάτου, ἄνια κατ' οἶκον κατασκευάζουσιν, εἰναι-  
δὲ οἰκονομικῶς ἄποροι.

Ἐπτά ἐν ὅλῃ ἱερείᾳ λειτουργοῦσιν ἐν τῇ μιᾷ κο  
μῇ μεγάλῃ ἐκείνῃ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγίου  
Βλασίου. Ἄλλ' ὀπαρροῦσι καὶ τρία παροικίᾳ.

Τὸ σχολεῖον αὐτῶν ἐστὶν πλήρες δημοτικῶν ἀ  
ρέων, στεροῦνται δὲ παρθενῶν, καὶ διδά  
σκουσιν ἐν αὐτῷ τρεῖς διδάσκαλοι περὶ τοὺς 26  
παιδας, ὑπὲρ ὧν δαπανῶνται 120 περίπου λίρ  
Τουρκίας κατ' ἔτος.

Περὶ τῶν ὑπολοίπων κοινοτήτων τῆς Μητροπο  
λεως Ἰκονίου θὰ ποιήσωμεν λόγον ἐν τῷ προσεχ

Η ΠΡΟΣ ΑΛΛΗΛΑΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ  
 ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ  
 ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Τελευταία τις ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου  
τῆς Κωνσταντινουπόλεως τιμᾷ καὶ αὐτῇ καὶ τῇ  
ἐν ὁξυδέρκειαν τοῦ μεγαλοπράγμονος Ἰωακείμ.

ὅστις προέβη εἰς τὴν σχετικὴν πρότασιν. Ἡ ἀπο-  
φασὶς αὕτη συνίσταται ἐκ τούτου, ὅτι ἐντρέπει  
τῷ Οἰκουμένικῳ Πατριαρχεῖω νὰ διορίῃ ἀντιπρο-  
σώπων αὐτοῦ παρὰ τοῖς λοιποῖς πατριαρχικοῖς  
θρόνοις ἔργον ἔχοντας τὴν στενὴν καὶ ἄμεσον  
σχέσιν καὶ ἐπικοινωνίαν τῶν οἰκουμένικῳ θρόνῳ  
μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν καὶ  
παροχὴν ἀσφαλὸς εἰδήσεων περὶ διαφορῶν παρεμ-  
πίπτουσιν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Προέβη  
οὖν ἡ Ἱερά Σύνοδος καὶ εἰς ἀρχὴν ἐκτελέσεως  
τῆς ἀποφάσεώς της ταύτης ψήφισαται τὸν ἀπαι-  
τούμενὴν δαπάναν πρὸς συντήρησιν τοῦ παρὰ τῷ  
Πατριαρχῇ Ἱεροσολύμων ἀντιπροσώπου τοῦ Οἰ-  
κουμένικου θρόνου ἀφίσταται τὴν ἐκλογὴν κατα-  
λήλου προσώπου εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμένι-  
κόν Πατριάρχην.

Χαιρετίζομεν τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὡς γονιμω-  
τάτην εἰς αἰσιώτατα ἀποτελέσματα. Ὅτι, ὥρσει  
νὰ πράξῃ πρὸ πολλοῦ τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον,  
πράττει αὐτὸ ἀργά μὲν, ἀλλ' ἐπικαιρότατα τὸ Οἰ-  
κουμένην Πατρισεχέον.

Εἰς τὴν ἐνίαν τοῦ αὐτοκεφάλου τῶν ἐκκλησιῶν ἡμῶν ἀποδεδεικναι οἱ Ἕλληνες εὐρύτητα, ἣν δὲν ἔχει, ἐξ ἀγνοίας τῶν ἱστορικῶν παραδόσεων τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους καὶ ἐπὶ καιριωτάτῃ βλάβῃ ἀμφοτέρων τούτων. Ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ αὐτοκεφάλου τῶν ἐλληνικῶν ἐκκλησιῶν οὐδέποτε ἐσήμενεν ἀναρχίαν, οἱ παρακολουθοῦντες δὲ τὰ πράγματα μετὰ προσοχῆς θά διείδον ἤδη εἰς τοὺς τελευταίους χρόνους πολλὰ τοιαῦτα κρούσματα, τοῦθ' ὅπερ διασπᾷ τὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἐνότητα.

Ἀπεκρίσασμεν γοημιωτάτην τὴν ἀπόφασιν τῆς περὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχου Ἱερᾶς Συνόδου, διότι δι' αὐτῆς δὲν ἐξοραλλίζεται μόνον ἡ ἐνιαύς λύσις παρεμπιπτόντων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων καὶ δὲν ἀποτρέπεται ἡ ἀναπόφευκτος ἀνωμαλία εἰς πολυκέφαλον σῶμα, οἷον εἶναι ἡ μία καὶ ἀδι- αίρετος Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀλλὰ διανοητικῶς κατασπασμένη εἰς πλείστα τοῦ ἐνός τμήματα, ἀλλὰ μεγίστη ὑπάρχει ἐλπίς, ὅτι καὶ κοινωνικὰ ζητήματα σπουδαιότατα σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὸ κανονικὸν δίκαιον ὁμομορφῶς θε- λυνταὶ ἀπ'αναγοῦ τοῦ ἐλληνικοῦ κόσμου.

Πρὸ δύο ἐτῶν περίπου, ἂν μὴ πλανώμεθα, ἐσημασίσθη ἐν Ἀθήναις νέα προπαρασκευαστική ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν νέου ἀστικού κώδικος. Τὴν ἐπιτροπὴν ἀπήντησαν ἄνδρες σοφώτατοι περὶ τὰ νομικά, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐξεφόβισεν ἡμᾶς ἡ πολλὴ αὐτῶν βιβλικὴ σοφία ἡ κλειούσα τὰ θέματα τῆς ἐντὸς τῶν τεσσαρῶν τοίχων τῶν γραφείων καὶ ἀχαρουσὰ ἐκ τῶν ὁμμάτων αὐτῶν τὴν ἐξωθεν χυομένην ζωὴν κοινωνίας καὶ ἔθνους καὶ φράττουσα αὐτοῖς τὴν θέαν τοῦ μακροῦ ἐν τῷ παρελθόντι δρόμῳ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἔτι μακροτέρου ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἰππῆξε σωφράτατος ὁ συντάκτης τῆς Ἑλλην. Πολιτικῆς Δικονομίας Μάουρερ, ἀλλὰ τὸ ἔργον ἀπέβη μωρότατον, διότι ἦτο ἔργον ὑπὲρ Ἑλλήνων συνταγμένον ὑπὸ Βαυαροῦ.

Ἐκτοὺς χρονολογείται ἡ ἀδιάκοπος σύγκρουσις τῶν παρὰ τοῖς Μητροπολίταις τοῦ αὐτοῦτον Πένους δικαστηρίων πρὸς τὰ δικαστήρια τῆς Ἑλλάδος. Αἱ ἀποφάσεις ἐκείνων δὲν ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τούτων, διότι ἐν τῷ νότῳ τοῦ Βασιλεῦς δὲν ἡδύνατο νὰ χωρήσῃ, ὅτι καὶ Μητροπολιτικὰ δικαστήρια τὰ ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἀλλὰ οὐκ ἐν ἡδύνατο καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐξοικιωθῇ πρὸς τὰ ἄλλοδαπα δικαστήρια, διότι ταῦτα διὰ τοὺς Ἕλληνας δὲν εἶναι. Ἕλλην πολίτης ἔγγαμος δύναται νὰ λάβῃ διαζύγιον παρὰ μητροπολιτικοῦ δικαστηρίου καὶ εἰς νομιμότητα δευτέρου γάμου νὰ προῇ ἐν Τουρκίᾳ, ἐν ᾧ οὐ αὐτὸς ἐπανερχόμενος εἰς Ἑλλάδα θὰ καταδικασθῇ ἐπὶ δυνάμει.

Συντελοῦσι ταῦτα εἰς τὴν ἐνότητα τοῦ γένους  
καὶ τῆς Ἐκκλησίας;

Δὲν θεωροῦμεν σκοπόμεν ἐν γὰρ τῷ παρόντι, εἶναι  
 ἄλλως τε καὶ περιττόν, νὰ ἀναπτύσσουμεν τὴν στοι-  
 χαιώδη τῆς ἀποφάσεως τῆς ἱερᾶς Συνόδου Κω-  
 σταντινουπόλεως ὡς πρὸς τὰς πολλὰς καὶ ποικί-  
 λους ἀποφύεις, ἃς φέρει ἐν τῷ νῷ ἡμῶν, περιοριζόμε-  
 νος δὲ νὰ ἐξέχουμεν τὴν σημασίαν, ἣν θὰ ἔχῃ τὸ μ-  
 ῆκος τοῦτο συμπληρούμενον δι' ὁμοίας ἀποφάσε-  
 ως τῶν ἐλληνικῶν βασιλείων, ὅπως διορίθῃ τὸν ἀνα-  
 γράσαντα πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην πρὸς  
 συγκεκολλημένον μὲν ἐν τῇ ἐλληνικῇ πρεσβείᾳ ὡς  
 πρὸς αὐτὴν σύμβουλον, ἀλλὰ κυριωτέραν ἔχον  
 ἀποστολὴν νὰ ἀντιπροσωπεύῃ αὐτὴν παρὰ τῷ  
 πατρίᾳ ἀρχιερεὶ τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Ἀλλ' ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἐλευθεροῦν τοῦ αὐτοῦ δια-  
μεθὰ νόμου ὥς πρὸς πολλὰ ζητήματα τοῦ κοι-  
νικοῦ ἡμῶν καθεστώτος, ἀλλ' ἰδίᾳ ὥς πρὸς τὰ  
φορώμενα εἰς τὸν γάμον. Ὁ Κατακρισμός ἐνίσταται  
πρὸς τοῦτο νομοθεσίας δικονομικῆς καὶ ἀσκητικῆς  
πάσης τᾶς εἰς τὰς αὐτοκεφάλους ἐλληνικὰς ἐκκ-  
σίας καὶ τοῦ οἰκουμένου Πάτριάρχου ὕπακου-  
γας καθεστὰς ὁσήμεραι ἀπαρτίτης, εἶναι  
οἰκτιρμῶς ἄξιον, ὅτι ἡ Κρήτη διὰ τῆς νεοπα-



του, ότι, εάν η Μακεδονία διανεμηθῇ, ἐν περιέλειψιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἢ λάβῃ τὴν αὐτονομίαν καὶ καταστῇ οὕτω ἑτέρα Ἀνατολικὴ Ρωμυλία ταχέως μέλλουσα νὰ ὑποστῇ τὴν τύχην τῆς πρώτης, οἱ νέοι κύριοι ἐν ταῖς ὑποταγματικαῖς αὐτοῖς χώραις θὰ καταπίσωσι διὰ σιδηρᾶς χειρὸς πᾶσας τὰς ἄλλας ἐκεῖ ἐθνικότητας πλὴν τῆς ἰδίᾳ αὐτῶν. Διότι πολὺ εὐαίσθητοι δὲν εἶναι οἱ λαοὶ τῆς Βαλκανικῆς. Περὶ τῆς ὑγιᾶς αὐτῶν σκληρότητος καὶ κτηνωδίας οὐδεὶς πρέπει νὰ ἀμφισβῆται. Διὰ τοὺς Ἕλληνας πᾶσα ἐν Μακεδονίᾳ πολιτικὴ μεταβολή, μὴ ἱκανοποιούσα ἀπὸ τῆς ἐξουσίας αὐτῶν δικαιοσύνη, θὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς βλαίαν ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν χώρῳ, τίς πρὸ εὐκοσμιτικῆς ἐστὶ οὐδέποτε εἶχε γνωρίσει ἄλλην γραπτὴν γλῶσσαν, ἄλλην ἐκκλησίαν, ἄλλο σχολεῖον, ἄλλην νόρμωσιν καὶ ἡμέρωσιν ἢ τὴν Ἑλληνικὴν. Ἀλλ' ἡ ἀπώλεια τῆς Μακεδονίας θὰ ᾔσχετον ἀνέστησαν τραῦμα εἰς αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸν βλαῖον, ὅπερ δὲν θὰ ἤδυνάτο ν' ἀναπτυχθῇ, οὐδ' ἴσως νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ μακρόν, ἀν' ἡναγκάζετο νὰ παρατηρηθῇ μὴ μόνον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ βορειοανατολικῇ Ἀφρικῇ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου μέρους τῆς ἐν Εὐρώπῃ συνεχοῦς Ἑλληνικῆς χώρας.

Ἡ Εὐρώπη διέπραξε κατὰ τῆς Ἑλλάδος πολλὰ καὶ βαρὴ κακουργήματα ἀπ' οὗ χρόνου ἐπέτρεψε τὴν ὅλην τὴν Τούρκικαν ἀλυσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην διετέλεσε μετὰ Καννιβαλικῆς ἀπαθείας, ἀν' ἡ καὶ ἡδονῆς, θεωμένη τὸς ἥρωας τῆς Χίου καὶ τοῦ Μεσολογγίου προχέοντας ποταμὸν τὸ αἷμα τῶν καὶ παρὰ πᾶσας τὰς φλυαρίδας τοῦ Φαλμεράιερ ἀποδεικνυμένων γνησίων ἀπογόνων τῶν ἐν Θερμοπύλαις ἀγωνισμένων. Ὅτε δ' ἐπὶ τέλους δὲν ἠδυνήθη πλεον νὰ ἐξακουσθῇ ἀρνούμενη εἰς αὐτοὺς τὴν ἀνέκδοκτον, παρέσχεν αὐτοῖς ταύτην ἀκούσιως καὶ γλίσφως. Ἀνεγνώρισε τὴν νέαν Ἑλληνικὴν πολιτείαν, ἀλλ' ἠρνήθη νὰ δώσῃ αὐτῇ τὴν ἐκτασιν καὶ τὸν πληθυσμὸν, ὃν εἶχεν χρεῖαν πρὸς ἀσφαλῆ ὑπᾶσιν. Ἡ Ἑλλὰς ὑπεκλήθη πρὸ τοῦ κατεστραμμένου τῆς ἰσχυρᾶς Εὐρώπῃ καὶ δὲν ἐπαρῆθη νὰ παρῇ δι' ἀπάτης καὶ δόλου τὴν θέλησιν τῆς, ὡς ἐπράξεν ἐπ' ἀνέλεγκτον ἢ Βουλγαρία μετὰ τοσαύτης ἐπιτυχίας. Ἀντὶ τῆς ψυχῆς δ' ἡ Εὐρώπη τὴν τιμωρίαν καὶ νομιμοποίησιν τῆς Ἑλλάδος ἐγκαταλείπουσα μὲν τὸ βασιλεῖον ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ πολέμῳ, ἐμποδίζουσα δὲ τὴν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἐννοίαν τῆς Κρήτης, παρασκευαζομένη δὲ νῦν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐν Πακιδονίᾳ.

Ἀν' ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶχε νὰ παλαίσῃ ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς μόνους τοὺς Βαλκανικοὺς ἀντιζήλους εὐκόλως θὰ ἤδυνάτο νὰ ἀμυνθῇ πρὸς αὐτοὺς. Διότι πολλοὶ κατόικοι τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, οἵτινες ὑπὸ τὴν τρομοκρατίαν τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐπανάστατικοῦ κομιτάτου κηρύσσονται ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων καὶ εἶναι ἴσως καὶ τὴν καταγωγὴν Βούλγαροι, ἐνδομύχως συμπάσχουσιν πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν, ὅστις δι' αὐτοὺς σημαίνει τὴν μόρφωσιν, τὴν πρόσδοιν, τὸν πολιτισμὸν, ἐνὶ λόγῳ ὑψηλότερον τῶν ἀνθρωπισμῶν, καὶ οὐδὲν ἐπιθυμοῦσι διακαέστερον ἢ νὰ ἐξεληλυθῶσιν ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ἡδονῆς ἐξελθούσης. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες εἶδον ἀπέναντι τῶν τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Ρωσίαν, πρὸς δύο δὲ τοσοῦτον ἰσχυρὰς Δυνάμεις δὲν δύναται βεβαίως ν' ἀντιπαλίσωσιν. Ἡ Ρωσία, καίτοι ἐπὶ τοῦ παρόντος θέλει τὴν διατήρησιν τῆς ἡσυχίας, εὐνοεῖ ὅμως τὰς Βουλγαρικὰς ἐν Μακεδονίᾳ τάσεις, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἐκδηλοῦνται ὡς ἐθνικὴ προπαγάνδα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, νῶ σχολείῳ καὶ τῇ γλῶσσῃ. Τοῦτο εἶναι εὐεχέστατον. Διότι ἡ Βουλγαρία εἶναι σλαβικῶν αἰσθημάτων καὶ ἰδῶν ἐμπεφορημένη Πολιτεία καὶ Ρωσικῆ οὕτως εἰπεῖν προφυλακὴ, παρασκευαζοῦσα δὲ ἡ Ρωσία τὸν μέλλοντα τῆς Μακεδονίας ἐκβουλγαρισμὸν ἐργάζεται κυρίως εἰς τὴν ὑστερον αὐξήσιν τῶν ἰδίων αὐτῆς κτήσεις κατὰ μίαν σπουδαίαν ἐπαρχίαν.

Ἡ Αὐστρία οὐδαμῶς διανοεῖται νὰ ἐπιβάλῃ ἀμέσως χεῖρα ἐπὶ τῆς Μακεδονίας· γινώσκει ὅτι δὲν δύναται νὰ πρῶξῃ τοῦ χωρὶς νὰ προκαλέσῃ παγκόσμιον πόλεμον. Πᾶν ὅ,τι θέλει νὰ ἐπιτύχῃ, εἶναι μόνον νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τοῦ νὰ γίνῃ Βουλγαρικὴ ἢ Ρωσικὴ. Ἀλλὰ δὲν θὰ εἶναι πάντοτε ἱκανὴ νὰ κατορθώσῃ τοῦτο, ἐὰν μὴ ὑποστηρίξῃ τὸ στοιχεῖον ἐκεῖνο, ὅπερ ἐν αὐτῇ τῇ Μακεδονίᾳ ἐναντιοῦται καὶ ἀνίσταται πρὸς τὴν σλαβικὴν κατὰστασιν· τὸ στοιχεῖον δὲ τοῦτο εἶναι ὁ Ἑλληνισμός. Ὅστις ἐν Μακεδονίᾳ διὰ λόγους καθολικοκληρικῶν ἐξισθῆναι τὸν Ἑλληνισμόν, εὐνοεῖ καὶ διευκολύνει τὴν Ρωσικὴν κατὰστασιν, ὅσας δὲ ἡ πόλις ἄλλως καὶ ἀν σπουδαίᾳ πρὸς τὴν Ρωσίαν διπλωματικῆς συμφωνίας χάριν τῆς διατηρήσεως τοῦ καθεστώτος.

Ἡ Κωνσταντινουπόλις πέπεσε τῷ 1453 κτρίως διότι ἡ Ρώμη ἐν μέσους πρὸς τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν οὐδὲ τὸν ἀντικυρὸν τῆς ἐκείνης ὅπως ὑποστηρίξῃ τὸ Βυζαντινὸν κράτος. Ἡ Ρώμη καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν εἶναι ξένη πρὸς τὴν ἐγκαταλείψιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ ἐπιπολιτικὸς ὁραλισμός, ὅστις χλευάζει τὸν φιλελληνισμόν, τὸ καὶ τὴν καὶ ἐγκαλλώπιμα παλαιότερας γενεᾶς, ὡς εὐθελὴς ἢ ῥομαντικὴν φαντασιοπληξίαν, ἐργάζεται, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ, ὑπὲρ τῶν σκοπιῶν σκοπῶν καὶ σχεδίων τῆς καθολικῆς κληρικοφροσύνης. Αἱ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς συμμάχιας κατενόησαν ὅτι ἡ Ρωμυλία ἔχει δι' αὐτὰς ἄξιν ἐν τῷ μεγάλῳ πρὸς τὴν Ρωσίαν ἑταρρικῷ ἁγῶνι τοῦλάχιστον ὡς στρατιωτικῆς, ἀν' ἡ ὡς ἀξιομαχικῆς, καὶ διὰ τοῦτο μεταχειρίζονται αὐτὴν πάντοτε μετὰ συμπαιδείων καὶ εὐνοϊῶν, ὅν ἐκείνη δὲν εἶναι πάντοτε ἀξία. Εἶναι δὲ παράδοξον ὅτι δὲν κατανοοῦσι πόσον σπουδαιότερος τῆς Ρωμυλίας εἶναι ὁ Ἑλληνισμός ἐν τῷ παιγνιδίῳ τούτῳ. Ἑλλήνας οἰκοῦσι τὸ μέρος τῆς λεκάνης τῆς

Μεσογείου εἰς ἣν ἐποφθαλμίζῃ ἡ Ρωσία. Ἐχόντες στήριγμά τι ἐν Εὐρώπῃ οἱ Ἕλληνες θ' ἀναπτύχων εἰς ἀνυπεράβατον πρόχωμα κατὰ τοῦ Ρωσικοῦ χιμάρρου καὶ τάχιστα θὰ καταστῶσιν ἀκμαῖος, ἐλευθεροί, ἄκρως μεμορφωμένοι καὶ ἰσχυροί λαός, οὗ ἡ εὐεργετικὴ ἐνέργεια καὶ ἐπιρροὴ ἐν τῇ νοτιοανατολικῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ δυσμικῇ Ἀσίᾳ θὰ εἶναι ἐπικρατεστάτη. Ἐγκαταλείποντο δὲ ὑπὸ τῆς Εὐρώπῃ οἱ Ἕλληνες θὰ καταπατηθῶσι καὶ θὰ συντριβῶσιν ὑπὸ τῆς προελαυνούσης Ρωσίας, οὕτω δὲ πίπτει ἐν ἰσχυρὸν κατὰ τοῦ σλαβισμοῦ πρόχωμα, καὶ ὁ σλαβικὸς χιμάρρος, περικυκλῶν τὴν Ρωμυλίαν ὡς νῆσον, ῥέσται ἀκατάσχετος μέχρι τῶν Κερφαθίων καὶ εἰτα προωτέρω, πολὺ προωτέρω.

## ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

**ΑΙ ΣΕΠΤΑΙ** τῶν Χριστουγέννων ἡμέραι ἐσοτάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μετὰ τῆς παροπαρθότου κατανύξεως καὶ εὐλαβείας, ἥτις ἀποτελεῖ ἐπὶ καὶ νῦν ἐν τῶν γνωρισμάτων τοῦ σεμνοῦ καὶ ἁγίου πατριαρχικοῦ βίου τοῦ ἔθνους. Ταῦτα λέγοντες δὲν περιλαμβάνομεν καὶ τὰς μεγάλους. Ἐν αὐταῖς σωρεύεται ποικίλων στοιχείων ὅλους ποικίλης προελεύσεως, ἐν τοῖς ὅλοις δὲ τούτοις ἐλλείπει τὸ ἐναιὸν καὶ οὐμοιόμορφον τῶν παροδόσεων, ἔνεκα δὲ τῆς ἐπαφῆς πρὸς ξένα φυλετικὰ στοιχεῖα καὶ ἐπιπολαίας τῆς ὁδῆς καὶ παιδείας ἀποξενούσης τελείως ἀπὸ τῶν παραδομένων λησμονεῖται ἡ ἐρωτική τῶν ἡμερῶν τοῦτον καὶ δὲν ὑπάρχει ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἡ ἐρὰ ἐκείνη συγκινήσις, ἥτις φέρει τὴν ψυχὴν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὸν θῖον καὶ ἐνσταλάζει τὴν παρηγορίαν καὶ διανοίγει τὰς πύλας αὐτῆς εἰς τὸ ἄδριστον, ἀλλ' ἰσχυρὸν τῆς εὐτυχίας αἰσθημα. Οὕτω καὶ ἐν τούτῳ ἐπὶ ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ ψευδὴς πολιτισμὸς ἐκρίβδν ἀπὸ τῆς καρδίας τὰ παροπαρθότα κέντρα τῶν εὐθύμων αὐτῆς διαθέσεων ἀστοχεῖ τοῦ κυρίου σκοποῦ παντὸς ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις συνίσταται εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς εὐτυχίας τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλ' ἔλθω ἐρῶν ἐν τῷ ἀργοτικῷ τῆς Ἑλλάδος πληθυσμῷ. Οὗτος ἀντέταξε τὴν πατρίαν μετὰ θανασίον πεισμάτων, δὲν ἐκασταν δὲ αἱ ἡμέραι αὐταὶ συγκλονίζονται ἐν ψυχῇ του καὶ κινῶνται εἰς ἰδανικὰ ὑπέρτερα τῶν ἐλευνοτήτων, εἰς ἃς κινῶνται οἱ ἀστικοὶ ὅλοι. Ὅποῖον διὰ ταῦτα ἐξαισίου δόκον πρὸς κοινωρικὴν φιλοσοφίαν παρῆκε ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ὅποῖον κρηπίδα οὗτος ἀποτελεῖ, ὅπως στηρίξῃ ἐπ' αὐτοῦ μόρφωσις καὶ ἀνάπτυξις ἐκ τῶν σπανιστάτων ἐν τῷ κόσμῳ.

**Ο ΔΙΕΘΝΗΣ** τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου οὐκίως πᾶσιν εἶναι ὁ πολὺκλις Νικόλαος, ἀπεφάσισεν, ὅπως ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ ἐνδονότου, ὅπερ θ' ἀνεγερθῇ αὐτοῦ διὰ δαπάνης τοῦ ἐν Ὁδῶσῳ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου κ. Γ. Μαροῦλῃ, γίνῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ἡμέραν ἣν ἠθέλει ὀρίσει ἡ Α. Β. Υ. ὁ βασιλόπουλος Νικόλαος.

Κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου θὰ παραστήσῃ ἑπᾶσις ἡ Βασ. Οἰκονομικὴ καὶ αἱ Ἀρχαὶ τῆς Πρωτεύουσας. Τὸ ὅλον ἔργον προϋπολογισθῇ εἰς 200 χιλ. δραχ., τὰς ὅποιας ἀπέσπειρεν εἰς τὴν Ἑθνητικὴν Τράπεζαν ὁ κ. Μαροῦλῃς. Τὸ ἐνδονότον θὰ ἰδρυθῇ κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ ἐν Νεαπόλει τοιοῦτου.

**ΑΙ ΔΙΕΘΝΕΣ**, ῥαφῆς τὸ "Ἀστὺ", συνεννοήσεις μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν πρέσβων τῶν ξένων Κρατῶν πρὸς μεταφοράν τοῦ παρὰ τὸ Στάδιον Ἀγρικὸν Νεκροταφείου, ὡς ἐπληροφρηθῆμεν, κατέβλεψαν εἰς αἰσίον ἀποτέλεσμα. Διότι οἱ Πρεσβευταί, προκειμένου περὶ τῆς ἐξωραϊσεως τοῦ μέρους ἐκείνου, ἐνθα νῦν κείται τὸ νεκροταφεῖον, ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, οὐδεμίαν ἐφεσιν ἀντίστασιν, ἀλλ' ἐξήτησαν ἅπλως, ὅπως τὸ Νεκροταφεῖον μεταφερθῇ ἐν ἡ κατεστάσει ἐνδοκτεῖται εἰς μέρος, ὅπερ ἠθέλει ὑποδείξει ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων καὶ ἀντιπροσώπων τῶν ἐνταῦθα Ἀστικῶν.

Αἱ ἐργασίαι τῆς μεταφοράς καὶ ὁ ἐξωραϊσμός τοῦ μέρους ἐκείνου θὰ γίνῃ εὐθὺς ὡς ἐξευρεθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσό.

**ΜΕΧΡΙ** τῆς 26 τοῦ λήξαντος μηνὸς ἔνεκα τῆς ἀπολυθείσης ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ ἀγωγῆς τοῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου ἀπεστάλησαν πρὸς τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν ἐκ διαφύρου μερῶν τοῦ Κράτους δραχ. 3,205, καθ' ἑκάστην δ' ἀναγράφονται τοιαῦτα προσφορὰ. Αἰτίαν ἀπόδειξιν τοῦ βαθέος θρησκευτικοῦ αἰσθηματος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀποτελεῖ τὸ γεγονός, ὅτι τὰ ποσὰ ταῦτα προσυμμετέχοντες παρ' ἐργατῶν καὶ ἄλλων ἀνθρώπων εἰς τὰς μεγάλας κοινωτικὰς τάξεις ἀνηκόων. Ἐκ τῆς πρώτης ταύτης κινήσεως προσδοκᾶται ἀποτελεσματικὴ βοήθεια τοῦ Παναγίου Τάφου. Εἰς τὰ ἀνωτέρω δὲ ποσὰ προσθετοῦν νῦν καὶ χιλιάς δραχμᾶς, ὡς ἐφῆρισεν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τὸ δημοτ. συμβούλιον Ἀθηνῶν.

**Ο ΠΟΤΡΓΟΣ** τῆς Παιδείας κατήχησεν ἐπιτροπὴν ἐξ ἱερῶν, εἰς τὴν ὅποιαν ἀνέθηκε νὰ μεταβῇ εἰς θῖον Γουδί καὶ ἐξετάσῃ τὴν ἐκτασιν, τὴν ὅποιαν ἐδώρησεν ἡ μονὴ Πετρώου πρὸς ἀνέγερσιν Φθισιατρικοῦ.

Ὁ διορηθὲς χῶρος ἀνέχεται εἰς 93 χιλ. τετραγωνικὰς πηχέας, θὰ ἀνεγερθῇ δὲ ἐπ' αὐτοῦ τὸ Φθισιατρικὸν διαπύλαις τῆς κ. Σλήμαν ἐν εἰδει κεχωρισμένων περιπτέρων, συμφωνῶν πρὸς τὰ ἐν Εὐρώπῃ λειτουργούντα τοιαῦτα ἱδρύματα. Τὴν ἐποπτείαν τοῦ φθισιατρικοῦ τούτου θὰ

ἀναλάβῃ τὸ τμήμα τῆς υγιεινῆς τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλλήνων, τὸ ὅποιον σημαντικὰς μέχρι τοῦδε παρῆγεν ἐκδουλεύσεις εἰς τοὺς ἀπόρους πάσχοντας, ἰδίᾳ τοὺς φυματιώτας, διατηροῦν τέλειον ἀπολυμνηστῆρον ἐπιστημονικῶς ὀργανωμένον καὶ κλινικὴν διευθυνομένην τηλεφῶρος ὑπὸ τῆς ἱεροῦ δίδος Καλαποθάκη.

**ΤΟ ΠΟΤΡΓΕΙΟΝ** τῶν Ἑσπερικῶν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐταιρείαν τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου συνόρων ἐγκριμένον τὰ σχεδιαγράμματα τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Δεκελείας καὶ τοῦ Ἀθηνῶν.

Τὸ σχεδιαγράμματα τοῦ σταθμοῦ Δεκελείας περιλαμβάνει ἰδιαιτέρως αἰθροῦσαν διὰ τὴν Β. Οἰκονομικὴν πολυτελεστήν, ἐπὶ τῆς θύρας τῆς ὁποίας θὰ ὑπάρχῃ τὸ Β. στέμμα.

Τὸ δὲ σχεδιαγράμματα τοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν σημεῖοι μῆκος τοῦ σταθμοῦ τούτου 100 μέτρα καὶ περιλαμβάνει διάφορα διαμερίσματα, πληροῦντα ὅλας τὰς ἀνάγκας μεγάλου κεντρικοῦ σταθμοῦ.

Διὰ τὴν ἐγκρίσιν τῶν ἐν λόγῳ σχεδιαγραμμάτων, ἐπειδὴ ὁ πῆγος διένεξις τις μεταξὺ τῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ Πουρργείου, παρουσιάζθησαν ἀρκεταὶ δυσχερεῖαι, αἵτινες ἤδη ἤρθησαν.

**ΚΑΤ'** αὐθεντικὰς πληροφορίας ἐξ Ἀμερικῆς, ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὑπετιμήθη κατὰ τὸ διατρέξαν ἔτος, διότι ἐντὶ τὸ 1901 ἡ λίτρα ἐτιμᾶτο 3.74 σέντες τὸ 1902 ἐπαυλῆθη πρὸς 2.25 σέντες.

Ἡ εἰσαγωγὴ τῆς σταφίδος, κατὰ μὲν τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ἠξήθη, κατὰ δὲ τὸν Ὀκτώβριον, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἡλαττώθη. Οὕτω τὸν μὲν Σεπτέμβριον τοῦ 1901 εἰσήχθησαν 2,826, 138 λίτραι ἀξίας 113,970, τὸν αὐτὸν δὲ μῆνα τοῦ 1902 εἰσήχθησαν 3,935,095 λίτραι ἀξίας 93,387. Ἐπίσης καὶ κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον τοῦ 1901 εἰσήχθησαν 11,543,576 λίτραι ἀξίας 424,756, τὸν δὲ Ὀκτώβριον τοῦ 1902 9,037 595 λίτραι ἀξίας 199,378.

**ΚΑΤΑ** τὰ δύο πρῶτα δεκαήμερα τοῦ λήξαντος μηνὸς εἰσεπράχθησαν ὑπὸ τῶν τελωνίων τοῦ Κράτους 1,606,654 δραχμαί, ἐντὶ κατὰ τὸ ἀντιστοιχόν χρονικὸν διάστημα ἰδίῳ μηνὸς παρελθόντος ἔτους εἰσπραχθῇ 1,845,455 δραχμαί. Τοῦτέστιν εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλέον κατὰ τὸ 20ήμερον τοῦ λήξαντος μηνὸς δρ. 61,199.

**ΑΙ** πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς ἀρχαίας ἀγορᾶς ἀνακαταρτίσθησαν κατ' αὐτὰς. Ἡ ὅλη τοῦ κ. Νομάρχου συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ, πρὸς ἐκτίμησιν τῶν εἰς τὸν χῶρον ἐκείνον οἰκοπέδων καὶ οἰκοδομημάτων, ἐλπίσκειται ὅτι συντομῶτα θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐκθέσιν τῆς, μεθ' ἣν θὰ διαταχθῇ ἀμέσως ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν, ἀφοῦ καὶ τὰ πρὸς δαπάνην ἀπαιτούμενα ποσὰ ὑφίστανται καὶ ἡ ἀπορροήσας τῶν ξένων κτημάτων εἶναι ζήτημα ἡμερῶν τινων μόνον.

**ΠΡΟ** ὀλίγων ἡμερῶν κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ νέον ἀτμοπλοῖον ἀγορασθὲν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ Ἑλλήνων ἐφοπιστάτων. Τὸ ἀτμοπλοῖον τοῦτο, χωρητικότητος 700 περίπου τόννων, ὀνομάζεται "Κιλίκια", θὰ νηλοοηθῇ δὲ εἰς τὸν λήμνα τοῦ Πειραιῶς.

**ΤΟ** παρελθὸν Σάββατον παράφρων τις Ἰωάννης Καραδίνας ὀνομαζόμενος εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα, ὅπως φωνεῖται τὸν βασιλέα καὶ ἀνακηρυχθῇ αὐτός... αὐτοκράτωρ! Συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν θινωρῶν τῶν ἀνακτόρων καὶ παραδοθεὶς εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἀπεστάλη εἰς τὸ Ἀρροκαῖ-τεῖον εἰτα καὶ ἐνεκλείσθη.

**ΤΟ** προεδρεῖον τοῦ Ἑμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Μουσικῆς Ἑταιρείας, ὅπως μὴ ἀναλάβῃ ἐφέτος τὴν διοργάνωσιν ἐορτῶν κατὰ τὰς Ἀπόκριας, διετί-βασεν ἔγγραφον πρὸς τὸν Δήμαρχον κ. Μεροῦλῃν, διὰ τοῦ ὁποῖον συνιστᾷ, ὅπως ὁ Δήμος Ἀθηνῶν ἀμερώσῃ ἐφέτος τὸ ἐν τῷ προεδρείῳ ὁμῶς τοῦ ἀναγεγραμμένου κανὼντος περὶ παροχῆς βοηθημάτων εἰς θέατρα, συναυλίας καὶ ἄλλα θεάματα ὑπὲρ τῶν ἐορτῶν τῶν Ἀποκριῶν, αἵτινες, ὡς ἰσχυρίζεται ἐν τῷ ἔγγραφῳ τοῦ τοῦ προεδρείου τοῦ Ἑμπορικοῦ Συλλόγου, εἰς ἄλλα μὲν διοργανοῦνται ἐπὶ τῆς Ἀποκριῆς ἀρχῆς χρόνι χάριν τῶν λαϊκῶν ἰδία τάξεων.

**Ο κ. Δήμαρχος** τὸ ἔγγραφον τοῦτο τοῦ Ἑμπορικοῦ Συλλόγου θὰ ἀποσπᾷ εἰς τὸν Δημοτικὸν Συμβούλιον, εἰς τὸ ὅποιον ἐπαρκοῦνται ἀποφασίσαι περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ αὐτοῦ. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται μόνον περὶ τῶν λαϊκῶν τάξεων. Ἡ διοργάνωσις ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων ἐορτῶν ἔχει καὶ τὸν ἀνώτερον σκοπὸν νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν παρ' ἡμῶν καλλιτεχνίαν καὶ ἀναφύγῃ τὸ αἰσθημα τοῦ καλοῦ τοῦ λαοῦ, πλὴν δὲ τούτου καὶ τὴν συγκέντρωσιν ἑνὸς κόσμου νὰ προκαλέσῃ συντελοῦσα οὕτω καὶ εἰς τὴν ἀποκομὴν τοῦ τόπου προόδου. Ἐχόντες τὸ κλίμα τὸ ἐξαισίου τῶν Ἀθηνῶν τὴν ἀπαράμειλον περιοχὴν τῆς, τὰ ἀνάμνησιν τῆς ἀρχαίας μνημεῖα νὰ νάμεθα διὰ τοιοῦτον ἔορτον καὶ προσκίζοντες νὰ βελτιώσωμεν τοὺς ὕμνους δροῦν νὰ καταστήσωμεν τὰς Ἀθήνας τόπον συγκέντρωσεως τῶν ἀλλοτρίων ἀπὸ πάσης γῆς γυναικας.

**Ο γυν. ἐφορος** τῶν Ἀρχαιοτήτων, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν, δυνάμει τοῦ περὶ ἀρχαιοτήτων Νόμου ὑπάγονται καὶ αἱ παλαιοντολογικαὶ σὺλλογαί, δι' ἔγγραφον τοῦ πρὸς τὸν ἐπικριτήν τοῦ παλαιοντολογικοῦ Μουσείου κ. Σκούφου διτάξεν αὐτὸν νὰ μεταβῇ εἰς τὰ Παλὰ τῆς Εὐδοκίας καὶ νὰ

ἐνεργήσῃ ἐκεῖ προκαταρκτικὰς ἀνασκαφὰς, πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς διὰ τῆς παλαιοντολογικῆς ἐρεῖας, καθόσον πρὸ τίνος χρόνου ἀνευρέθησαν αὐτὰ τοιαῦτα εὐρήματα.

**Ἐν** ἡ περιπτώσει αἱ προκαταρκτικαὶ αὐταὶ ἐργασίαι τοῦ κ. Σκούφου στεφθεῖσιν ὑπὸ ἐπιτυχίας ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ παρῶσῃ τὴν ἀναγκαίαν πίστωσιν καὶ θὰ ἐνεργήσῃ σπουδαίοντα ἀνασκαφὰ. Ὁ κ. Σκούφος θὰ μεταβῇ εἰς τὰ Παλὰ εὐθὺς μετὰ τὸ νέον ἔτος.

**ΤΟ** διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας ἔλαβε προχθὲς ἐκ Παρισίων δύο μεγάλας κυνήλας τοῦ νεωτέρου συστήματος, ἵνα τὰς χρησιμοποιοῖσιν διὰ τὸ ἐν Χαλανδρίῳ ἱδρυόμενον μέγα μελισσοκομεῖον, οὗτος τὴν διεύθυνσιν πρόκειται ν' ἀναλάβῃ Ἑλβετὸς ἐπιστήμιον μελισσοκόμος, μετὰ τὸ ὅποιον διαπραγματεύεται ἤδη ἡ Ἑταιρεία, ὅπως ἔλθῃ ἐνταῦθα διὰ τὴν διοργάνωσιν τοῦ ἐν λόγῳ μελισσοκομείου. Ἐπίσης ἐγένετο προμήθεια ἐκ Παρισίων μεγάλης ποσότητος σπόρων καρποφόρων δένδρων διὰ τὸ ἐν Χαλανδρίῳ καταρτιζόμενον μελισσοκομεῖον.

**ΤΗΝ** 16ην Ἰανουαρίου ἀπέρχεται εἰς Πελοποιαν ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν δημοσίων καὶ λοιμοκαθατηρίων τοῦ Κράτους ὁ τριμηναρχὴς τοῦ γεωγονομικοῦ τμήματος κ. Ἀντ. Παπαδάκης, ἵνα ἀντιληφθῇ ἐκ τοῦ πληθόν τὴν κατάστασιν αὐτῶν καὶ ὑποδείξῃ τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἐπισκευὴν αὐτῶν. Κατ' ἀρχ